

Opfattelse end Socialdemokratiet, som har ment at burde støtte dette Parti netop for at sikre Danmark Freden. En større Vildfarelse er neppe mulig, og dog er den sket for mange. Hvad Ministerens Erkendelse i øvrigt betyder af Skade for Danmarks Anseelse i Udlandet, det maa ligge klart for os alle. Det vilde være en kæmpe-mæssig Misforstaaelse at tro, at det for Danmarks Fremtid er ligegyldigt, hvorledes man i Udlandet ser paa det. Men om alt dette bliver der jo til sin Tid Lejlighed til at tales nærmere ved. Ministeren gjorde i samme Interview et meget uheldigt Forsøg paa at bibringe Offentligheden sin efter min Mening ganske urigtige Opfattelse af Gesandternes Indberetning om disse Spørgsmaal, og jeg maa protestere paa det mest energiske mod denne Brug af Dokumenter, der ikke foreligger for Offentligheden, og maa forbeholde mig til sin Tid at stille Krav om, at der paa en eller anden Maade skabes Ligevægt, skabes lige Adgang for alle Partier til at kende og udtale sig om dette Materiale.

Om Valutaspørgsmaalet indeholdes i Trontalen først en Erkendelse af, at Kronens Stigning ogsaa for Regeringen var uventet stærk og hastig, og dernæst en Bemærkning om, at det er Regeringens Hensigt at søge Lovgivningsmagtens Medvirken til en Stabilisering af Kronens Værdi og til de Foranstaltninger, der kan være nødvendige under en fortsat Stigen til Kronens oprindelige Værdi. Ordet „Stabilisering“ maatte naturligvis, som det er brugt, forstaaes saaledes, at større tilbage-gaaende Udsving skulde søges udelukket. Men det stemmer jo ganske vist ikke videre godt med den Politik, som fra Nationalbankens Side med Regeringens Billigelse er ført i den sidste Tid. Men Udtalelsen siger ikke noget om det, hvorom Offentlighedens Interesse i dette Spørgsmaal for Tiden er samlet, og selv om Hensynet til, at en Forhandling om dette Spørgsmaal snart maa foregaa, gør det naturligt ikke at komme alt for dybt ind paa det, mener jeg dog ikke ved denne Lejlighed at kunne undgaa at gøre nogle enkelte Bemærkninger derom, saa meget mere som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard jo ogsaa har strejft Spørgsmaalet.

Jeg vil da først sige, at man har nu Forsvarsministerens aabne Erkendelse af, at Valget i 1924 drejede sig netop om dette Spørgsmaal. Til dette Spørgsmaals Løsning følte dette Ministerium sig særlig kaldet, og til dette Spørgsmaals Løsning blev disse stærke Mænd kaldet. Det tør nu, da vi

formentlig staar ved denne Sags sidste Fase, slaas fast, at Ministeriets Optraeden for alle, der ikke er indelukket bag den socialdemokratiske Presses høje Mure, har maattet være en dyb Skuffelse. For dem, der lever bag disse Mure, hvor kun den ikke-skadelige Oplysning slipper ind, og hvor derfor Kendskabet til de for Førerne ubehagelige Kendsgerninger er yderst ringe, stiller Sagen sig anderledes. For dem ser den saaledes ud: Efter at Ministeriet Stauning har regeret i 18 Maaneder, staar Kronen i godt 90 Ø. Det minder om Barndommens blide Dage, da man sagde til hinanden: Hvis du spiser den Rødgrød, dør du efter det. Det siges ikke udtrykkeligt, at det er, fordi Ministeriet har siddet, at Kronen staar godt, eller at du dør, fordi du har spist Rødgrød, men Tidsfølge og Aarsagsfølge forveksles let, og Forvekslingen er tilsigtet. Man kunde med samme Ret sige: Hvilken mild Vinter vi har haft! Hvilket herligt Sommervejr har vi ikke haft! Hvilket herligt Ministerium har vi ikke! (Hør). Ja, det undrer mig ikke, at den Form for Logik virker overbevisende specielt paa den socialdemokratiske Side af denne Sal. Naa, det første, Lovprisningen af den milde Vinter, vil nu ingen ministeriel Socialdemokrat udtale, thi det var jo den milde Vinter, der ødelagde — ja, jeg ved ikke, om man kan sige Kulbroder Kiefers hyggelige lille Kapitalistforetagende, og derved bragte dette Krigsforetagende, over hvis Tilblivelse der kastes et saa interessant Lys i H. P. Hanssens Erindringer fra Verdenskrigen, frem for Offentligheden. Jeg skal ikke gaa ind paa dette, men jeg beder mine Tilhørere om at tænke sig den Mulighed, at en konservativ Regering eller en Venstre-regering havde været i en lignende Stilling: hvorledes vilde saa den nuværende Regeringspresse have set paa den Sag?

Men tilbage til den socialdemokratiske Agitation paa Valutaspørgsmaalet. Selv den højtærede Statsminister giver det jo behændigt Udseende af, at det, at Udlandets Tillid er vendt tilbage, staar i Forbindelse med Ministeriet Stauning, og læser man Regeringspressen — den egentlige, ikke „Politiken“ —, faar man Indtrykket af, at Billedet af Ministerpræsidenten har virket som en Slags undergørende Helgenbillede paa Udlandets Opfattelse af Danmarks Økonomi og Finanser. Det er overfor denne lidt naive Helgendyrkelse næsten Synd at henlede Opmærksomheden paa, at Helgenbilledet, ganske imod hvad der er Helgenbilleders Skik, har virket langt udenfor sin Hjemstavn, idet det ogsaa har virket